

Fortsat...

ET EFTERSLÆB DER VARER VED

I dag er sønnen ude af sit misbrug på andet år. Han er inde i en længerevarende god periode med hensyn til sygdommen og bor sammen med en kæreste, der har samme baggrund. Selv om situationen i dag er positiv, spiller økonomien stadig en rolle. Sønnens mange år på kommunal hjælp gør, at han ikke har haft mulighed for at spare op. Pengene er derfor stadig meget små, og Kirsten og Palle støtter ham stadig økonomisk. Blandt andet til den fælles ferie, som familien har valgt at prioritere gennem alle årene. "Vi er privilegeret i den forstand, at vi har kunnet holde fast i to indtægter, men vi tænker først og fremmest over det, som de fleste andre forældre også gør. Nemlig at det går godt for ens børn".

LÆS MERE PÅ bedrepsykiatri.dk

Hele den socioøkonomiske del af undersøgelsen kan læses på bedrepsykiatri.dk

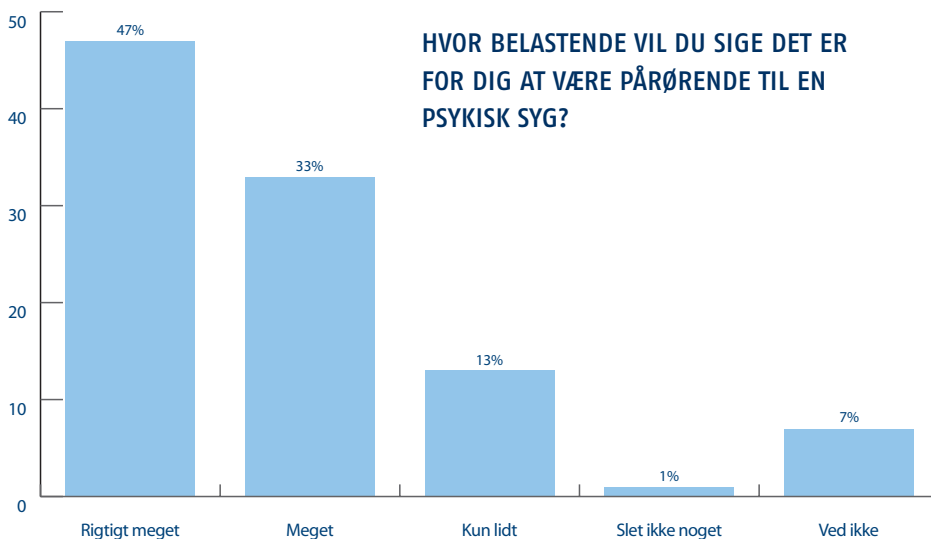
Der er ikke t

Ejvind Kennert og Gerda Andersen nikker genkendende til, at det kræver tid og energi, når ens søn bliver ramt af en psykisk sygdom. Tid og energi, der går fra andre ting. I deres tilfælde har det påvirket forholdet til deres datter og deres venskabskreds.

AF CURTIS BROWN

Kigger du på et Danmarkskort er turen fra Fyn til Århus i bil bare lidt vest på ud ad E20 og så nord på op ad E45. For Ejvind og Gerda var det i en periode ikke bare så lige til. Turen foregik i fast rutefart flere gange om ugen på forskellige tidspunkter af døgnet for at se til sønnen. Han boede alene i en kælderlejlighed, samtidig med at han gik til ambulantly behandling for en psykisk sygdom. Alene i transport kunne der hurtigt gå 10 timer om ugen. Hvis man lægger transporttiden sammen med samværet med sønnen, hjælpen til rengøring, mad, indkøb og alt det andet, blev det hurtigt til mere end 40 timer om ugen i de hektiske perioder.

Det var ikke bare den fysiske tid, der fyldte. Det gjorde bekymringerne også, som Ejvind erindrer. "I begyndelsen viste vi ikke noget om psykiatrien. Det, vi vidste, stammede fra aviserne. Mand går amok osv. Vi var ængstelige for, hvad han kunne finde på over for sig selv, andre mennesker og os selv for den sags skyld. "

tid til det hele

DATTEREN BLIVER OVERSET

Efter en kaotisk periode i ingenmandsland får Ejvind og Gerda efterhånden mere styr på situationen, men sønnen og psykiatrien fylder stadig meget. De mange timer, som de gennem årene har brugt på sønnen, endte til sidst med at påvirke deres datter negativt, medgiver Gerda. "Hun boede også i Århus på det tidspunkt, og det var uundgåelig at det første, som vi spurgte om, når vi så hende, var, hvordan brormand havde det. Ofte fik vi slet ikke spurt til, hvordan hun havde det." Ejvind og Gerda har fået talt ud med datteren, som i perioder slet ikke fik den opmærksomhed, som hun rettelig skulle have haft.

BLIVER OMHYGGELIG MED VENSKABSKREDS

I dag små 10 år efter diagnosen har situation omkring sønnen efterhånden fundet sin egen rytme. Men Ejvind og Gerda føler sig stadig i en slags beredskabstilstand. Klar til at rykke, ud når sønnen får en dårlig periode. Det mærkes også på venskabskredsen. Det er få, men trofaste venner, der er tilbage. Når de er ude for at møde nye mennesker, sorterer de omhyggeligt, hvem de fortæller om deres situation "De fleste forstår

ikke vores situation og har svært ved at sætte sig ind i den. Vi er åbne om den, men har lært, at det ikke er alle de steder, vi kommer hvor vi taler om det. Vi orker ligesom ikke at bruge tid og energi på at forklare forfra igen. Og slet ikke, når chancen for at blive forstået ikke er stor. Så er det bedre at undlade at fortælle om det" afslutter Ejvind.

